

ประกาศกรมการค้าต่างประเทศ
เรื่อง ผลการได้สวนขั้นที่สุดกรณีการทุ่มตลาดสินค้าเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ
ที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศยูเครนและสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

พ.ศ. 2547

ตามที่คณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน ได้มีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดเมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2547 ว่าในช่วงระยะเวลาการได้สวนได้มีการทุ่มตลาดและมีความเสียหายอย่างสำคัญที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายในตามมาตรา 19(1) แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 จริง แต่เมื่อได้คำนึงถึงสถานการณ์ตลาดในปัจจุบัน ประโยชน์ของอุตสาหกรรมภายใน ผู้บริโภค และประโยชน์สาธารณะประกอบกันแล้ว เห็นว่าการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดอาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม จึงมีมติไม่กำหนดมาตรการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดสินค้านี้แล้วและให้ยุติการได้สวน

เพื่อให้เป็นไปตามความในข้อ 1 ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติฯ ซึ่งกำหนดว่า เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดที่เกี่ยวกับการได้สวนการทุ่มตลาด ให้กรมการค้าต่างประเทศออกประกาศแสดงรายละเอียดข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายอันเป็นสาระสำคัญที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาผลการได้สวนขั้นที่สุด กรมการค้าต่างประเทศจึงออกประกาศ เรื่อง ผลการได้สวนขั้นที่สุดกรณีการทุ่มตลาดสินค้าเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ ที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศยูเครนและสาธารณรัฐอินโดนีเซีย พ.ศ. 2547

1. การเปิดการได้สวน

เมื่อวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2546 กรมการค้าต่างประเทศได้ออกประกาศเปิดการได้สวนการทุ่มตลาดสินค้าเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ ที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศยูเครนและสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ตามคำขอของบริษัท เหล็กสยาม (2001) จำกัด และบริษัท โรงงานเหล็กกรุงเทพฯ จำกัด ในฐานะอุตสาหกรรมภายในผู้ผลิตสินค้าเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ ทั้งนี้ เป็นไปตามมติคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน เมื่อวันที่ 10 มีนาคม พ.ศ. 2546 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 สินค้าหุ้บตลาค

สินค้้าเหล็กลวคคาร์บอณด้้า ตามพีกัดอ้ตราสुकการประเกทที่ 7213.91 ตามมาตรฐานผลิถันท์อูตสาหกรรมเหล็กลวคคาร์บอณด้้า มาตรฐานเลขที่ มอก.348-2540 ที่มีแหล่งก้้าเนิดจากประเทสยูเครนและสาธารณรัฐอินคโอนีเซีย

1.2 ผู้มีส่วนได้เสีย

1.2.1 ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในต่างประเทส

(1) ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในประเทสยูเครน ได้แก่ บริษัท ENAKIYEVSKY บริษัท KRIVOI ROG STATE-OWNED INTEGRATED MINING & METALLURGICAL WORKS “KRIVOROZHSTAL” หรือ KRIVOY ROG IRON & STEEL WORKS บริษัท MAKEYEVKA IRON & STEEL WORKS และรายอื่น ๆ นอกจากที่ระบุดังกล้้าว

(2) ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในสาธารณรัฐอินคโอนีเซีย ได้แก่บริษัท P.T. ISPAT INDO บริษัท PT GUNUNG GAH บริษัท PT GUNUNG GAR บริษัท PT HANIL JAYA บริษัท PT INDUSTRI G บริษัท PT JAKARTA KY บริษัท PT JAKARTA PR บริษัท PT KRAKATAU และรายอื่น ๆ นอกจากที่ระบุดังกล้้าว

1.2.2 ผู้นำเข้าในไทย ได้แก่ บริษัท เค่นไทยลวคตาข้้าว จ้้ากัด บริษัท เค.ว.ย. อินคเอร์เทรค จ้้ากัด บริษัท สหเอเชียโลหะถันท์ จ้้ากัด และรายอื่น ๆ นอกจากที่ระบุดังกล้้าว

1.2.3 อูตสาหกรรมภายในผู้ผลิตเหล็กลวคคาร์บอณด้้า ในฐานะผู้ผลิตสินค้้าชนิดเดียวกันภายในประเทส ได้แก่ บริษัท เหล็กสยาม (2001) จ้้ากัด บริษัท โรงงานเหล็กกรุงเทพฯ จ้้ากัด บริษัท อูตสาหกรรมเหล็กกล้้าไทย จ้้ากัด (มหาชน) บริษัท ไทยคูนเวลด์ไวค้กรู๊ป (ไทยแลนค้) จ้้ากัด และบริษัท น้้าสงสตีล จ้้ากัด

1.2.4 รัฐบาลของประเทสยูเครนและสาธารณรัฐอินคโอนีเซีย ในฐานะรัฐบาลของประเทสผู้ส่งออกสินค้้าที่ถูกพิจารณา

1.3 ระยะเวลาของข้อมูลที่ใช้ในการได้สวน

1.3.1 การพิจารณาการหุ้บตลาค คือ วันที่ 1 มกราคม 2545 – 31 ธันวาคม 2545

1.3.2 การพิจารณาความเสียหาย คือ วันที่ 1 มกราคม 2542 – 31 ธันวาคม 2545

2. ค้้าวินิจฉัยชั้นต้นและการก้้าหนดมาตรการข้้าครว

เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2546 คณะกรรมาการได้พิจารณาข้อมูลและพยานหลักฐานที่ได้รับจากการได้สวนเบื่องค้้น และมีค้้าวินิจฉัยชั้นต้นว้ สินค้้าเหล็กลวคคาร์บอณด้้าที่มีแหล่งก้้าเนิดจากประเทส

ยูเครนและสาธารณรัฐอินโดนีเซีย มีการทุ่มตลาดและก่อให้เกิดความเสียหายอย่างสำคัญแก่อุตสาหกรรมภายใน ตามมาตรา 19(1) แห่งพระราชบัญญัติฯ เพื่อป้องกันความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการนำเข้าสินค้าทุ่มตลาดดังกล่าว จึงกำหนดให้ใช้มาตรการชั่วคราวตอบโต้การทุ่มตลาด โดยเรียกเก็บอากรชั่วคราวหรือวางหลักประกันการชำระอากรชั่วคราวในการนำเข้าสินค้าดังกล่าว ตั้งแต่วันที่ 16 ตุลาคม 2546 เป็นระยะเวลา 4 เดือน ในอัตราดังนี้

1) ผู้ส่งออกสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศยูเครน ซึ่งผลิตจาก

- บริษัท KRIVOI ROG STATE-OWNED INTEGRATED MINING & METALLURGICAL WORKS "KRIVOROZHSTAL" หรือ KRIVOY ROG IRON & STEEL WORKS ให้เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 19.37 ของราคาซี.ไอ.เอฟ.

- รายอื่น ให้เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 34.00 ของราคาซี.ไอ.เอฟ.

2) ผู้ส่งออกสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ซึ่งผลิตจาก

- บริษัท P.T. ISPAT INDO ให้เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 27.46 ของราคาซี.ไอ.เอฟ.

- รายอื่น ให้เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 27.46 ของราคาซี.ไอ.เอฟ.

ทั้งนี้ ให้ยกเว้นการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดสำหรับสินค้าเหล็กวอลคาร์บอนต่ำที่นำเข้าจาก 2 ประเทศดังกล่าว เพื่อการส่งออกภายใต้กฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน และกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

3. การยื่นคำขอข้อเท็จจริงและการยื่นแสดงความคิดเห็นในการกำหนดมาตรการชั่วคราว

ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2543 กำหนดให้ผู้มีส่วนได้เสียสามารถยื่นคำขอข้อเท็จจริงที่ใช้ในการกำหนดมาตรการชั่วคราว รวมทั้งการยื่นแสดงความคิดเห็นได้ โดยเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2546 กรมการค้าต่างประเทศได้แจ้งรายละเอียดข้อเท็จจริงและข้อกำหนดอันเป็นสาระสำคัญที่ใช้เป็นพื้นฐานในการกำหนดมาตรการชั่วคราวให้ผู้มีส่วนได้เสียที่ร่วมมือในการได้สวนทราบ เพื่อยื่นแสดงความคิดเห็นและแจ้งความประสงค์ให้จัดพบกับคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งเพื่อแถลงการณ์ด้วยวาจา รวมทั้งได้แจ้งรัฐบาลทั้ง 2 ประเทศดังกล่าวด้วยแล้ว

ผู้ผลิตในประเทศยูเครน ได้มีหนังสือแสดงความคิดเห็นและแจ้งความประสงค์ให้กรมการค้าต่างประเทศจัดให้พบกับคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2546 กรมการค้าต่างประเทศได้จัดให้มีการแถลงการณ์ด้วยวาจาระหว่างคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งตามที่ร้องขอ

4. การตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูล

กรมการค้าต่างประเทศได้ส่งเจ้าหน้าที่เดินทางไปตรวจสอบข้อเท็จจริงของอุตสาหกรรมภายใน 3 ราย คือ บริษัท อุตสาหกรรมเหล็กกล้าไทย จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2546 บริษัท เหล็กสยาม(2001) จำกัด ระหว่างวันที่ 3-4 กรกฎาคม 2546 และบริษัท โรงงานเหล็กกรุงเทพฯ จำกัด ระหว่างวันที่ 16-17 กรกฎาคม 2546 นอกจากนี้ได้เดินทางไปตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูลผู้ผลิตในประเทศยูเครน 1 ราย คือ บริษัท KRIVOI ROG STATE-OWNED INTEGRATED MINING & METALLURGICAL WORKS "KRIVOROZHSTAL" หรือ KRIVOY ROG IRON & STEEL WORKS ระหว่างวันที่ 25 ตุลาคม - 2 พฤศจิกายน 2546

5. การแจ้งข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ใช้เป็นพื้นฐานในการไต่สวนขั้นที่สุด

กรมการค้าต่างประเทศได้นำข้อคิดเห็น ข้อโต้แย้งที่ได้รับและข้อมูลที่ได้รับการจัดแถลงการณ์ด้วยวาจา รวมทั้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูลมาประกอบการพิจารณาไต่สวนขั้นที่สุด และวันที่ 12 มกราคม 2547 ได้แจ้งรายละเอียดข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาวินิจฉัยผลขั้นที่สุดให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบและแสดงข้อคิดเห็นภายในวันที่ 22 มกราคม 2547 ปรากฏว่าไม่มีผู้มีส่วนได้เสียรายใดแจ้งข้อคิดเห็นภายในเวลาที่กำหนด

อย่างไรก็ดีในวันที่ 22 มกราคม 2547 รัฐบาลสาธารณรัฐอินโดนีเซียและผู้ผลิตคือ บริษัท PT ISPAT INDO ได้แจ้งขอขยายเวลาการยื่นข้อโต้แย้งไปอีก 20 วัน ซึ่งกรมการค้าต่างประเทศไม่สามารถขยายเวลาตามที่ร้องขอได้ เนื่องจากจะกระทบกรอบระยะเวลาการไต่สวน นอกจากนี้ร่างผลขั้นสุดท้ายสำหรับการคำนวณส่วนเหลือของการทุ่มตลาดของสาธารณรัฐอินโดนีเซียเป็นการยืนยันผลมาตรการชั่วคราว และที่ผ่านมาสาธารณรัฐอินโดนีเซียไม่เคยให้ข้อโต้แย้งหรือแสดงความคิดเห็นต่อมาตรการชั่วคราว รวมทั้งไม่ได้เข้าร่วมการแถลงการณ์ด้วยวาจา

6. การพิจารณาผลการไต่สวนขั้นที่สุด

กรมการค้าต่างประเทศได้จัดทำรายงานผลการไต่สวนการทุ่มตลาดขั้นที่สุดเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัยรวม 3 ครั้ง โดยครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2547 ซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วและมีความเห็นดังนี้

6.1 ผลการไต่สวนการทุ่มตลาด

คณะกรรมการได้พิจารณาจากข้อมูลที่ได้รับจากผู้ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามตามกระบวนการไต่สวน โดยจะพิจารณาข้อมูลตามแบบสอบถามที่ได้รับจากแต่ละราย สำหรับผู้

ไม่ให้ความร่วมมือหรือผู้ผลิต ผู้ส่งออกรายอื่นๆ คณะกรรมการได้พิจารณาจากข้อมูลข้อเท็จจริงเท่าที่มีอยู่ (Best Information Available: BIA) ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรา 27 ของพระราชบัญญัติฯ และข้อ 6.8 ตามความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ VI ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 และเห็นว่ามีการทุ่มตลาดดังนี้

6.1.1 ประเทศยูเครน

6.1.1.1 บริษัท KRIVOI ROG STATE-OWNED INTEGRATED MINING & METALLURGICAL WORKS “KRIVOROZHSTAL” หรือ KRIVOY ROG IRON & STEEL WORKS

(1) มูลค่าปกติ ใช้มูลค่าปกติที่คำนวณขึ้น(Constructed value) ตามมาตรา 15(2) ของพระราชบัญญัติฯ โดยคำนวณจากต้นทุนการผลิตในประเทศแหล่งกำเนิดรวมกับจำนวนที่เหมาะสมของค่าใช้จ่ายในการจัดการ การขายและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ตลอดจนกำไรต่างๆ ที่เกิดขึ้นซึ่งได้ปรับขึ้นใหม่ ทั้งนี้ พิจารณาเห็นว่าราคาขายภายในประเทศตามที่บริษัทรายงานไม่ถือเป็นราคาในทางการค้าปกติที่จะนำมาพิจารณาหามูลค่าปกติได้ เนื่องจากในช่วงระยะเวลาการได้ส่วนการทุ่มตลาดราคาคงกล่าวต่ำกว่าต้นทุนการผลิตรวมกับค่าใช้จ่ายในการจัดการ การขายและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ตามมาตรา 15 วรรค 3 ในพระราชบัญญัติฯ

(2) ราคาส่งออก คำนวณตามมาตรา 14 ของพระราชบัญญัติฯ โดยคำนวณจากราคาส่งออก ณ หน้าโรงงาน ตามแบบสอบถามถ่วงเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

(3) ส่วนเหลือของการทุ่มตลาด คำนวณตามมาตรา 18 ของพระราชบัญญัติฯ โดยเปรียบเทียบระหว่างมูลค่าปกติตาม (1) และราคาส่งออกตาม (2) ซึ่งเป็นราคา ณ ระดับการค้าเดียวกันคือ ณ หน้าโรงงานและในช่วงระยะเวลาเดียวกันคือ ช่วงระยะเวลาการได้ส่วน ปราบกฏ ส่วนเหลือของการทุ่มตลาดในอัตราร้อยละ 9.11 ของราคา ซี.ไอ.เอฟ.

6.1.1.2 ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกรายอื่นๆ

ได้ใช้ข้อมูลข้อเท็จจริงเท่าที่มีอยู่ในการพิจารณาตามมาตรา 27 ของพระราชบัญญัติฯ ดังนี้

(1) มูลค่าปกติ ใช้มูลค่าปกติที่คำนวณขึ้นของบริษัท “KRIVOROZHSTAL”

(2) ราคาส่งออก ใช้ข้อมูลราคาส่งออก ณ หน้าโรงงานตามแบบสอบถามของบริษัท “KRIVOROZHSTAL” โดยเลือกธุรกรรมที่มีราคาต่ำที่สุด

(3) ส่วนเหลือของการทุ่มตลาด คำนวณตามมาตรา 18 ของพระราชบัญญัติฯ โดยเปรียบเทียบระหว่างมูลค่าปกติตาม (1) และราคาส่งออกตาม (2) ซึ่งเป็นราคา ณ ระดับการค้า

เดียวกันคือ ณ หน้าโรงงานและในช่วงระยะเวลาเดียวกันคือ ช่วงระยะเวลาการได้ส่วน ปรากฏ ส่วนเหลืออมการหุ้มตลาดในอัตราร้อยละ 22.28 ของราคา ซี.ไอ.เอฟ.

6.1.2 สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

6.1.2.1 บริษัท PT ISPAT INDO

(1) มูลค่าปกติ คำนวณตามมาตรา 15 ของพระราชบัญญัติฯ โดยคำนวณจากราคาขายภายในประเทศซึ่งเป็นราคา ณ หน้าโรงงาน ตามแบบสอบถามด้วเฉลี่ยน้ำหนัก

(2) ราคาส่งออก คำนวณตามมาตรา 14 ของพระราชบัญญัติฯ โดยคำนวณจากราคาส่งออก ซึ่งเป็นราคา ณ หน้าโรงงาน ตามแบบสอบถามด้วเฉลี่ยน้ำหนัก

(3) ส่วนเหลืออมการหุ้มตลาด คำนวณตามมาตรา 18 ของพระราชบัญญัติฯ โดยเปรียบเทียบระหว่างมูลค่าปกติตาม (1) และราคาส่งออกตาม (2) ซึ่งเป็นราคา ณ ระดับการค้าเดียวกันคือ ณ หน้าโรงงานและในช่วงระยะเวลาเดียวกันคือ ช่วงระยะเวลาการได้ส่วน ปรากฏ ส่วนเหลืออมการหุ้มตลาดในอัตราร้อยละ 27.46 ของราคา ซี.ไอ.เอฟ.

6.1.2.2 ผู้ผลิตและผู้ส่งออกรายอื่นๆ

ได้ใช้ข้อมูลข้อเท็จจริงเท่าที่มีอยู่ในการพิจารณาตามมาตรา 27 ของพระราชบัญญัติฯ ซึ่งกรณีนี้ถือว่าระดับการให้ความร่วมมือของประเทศมีมาก เนื่องจากในช่วงระยะเวลาการได้ส่วนมีการนำเข้าจากบริษัท PT ISPAT INDO คิดเป็นร้อยละ 100 ของการนำเข้าจากสาธารณรัฐอินโดนีเซียทั้งหมด ดังนั้นจึงพิจารณาส่วนเหลืออมการหุ้มตลาดสำหรับรายอื่นเท่ากับอัตราส่วนเหลืออมการหุ้มตลาดของผู้ให้ความร่วมมือ คือ บริษัท PT ISPAT INDO คืออัตราร้อยละ 27.46 ของราคา ซี.ไอ.เอฟ.

6.2 ผลการพิจารณาความเสียหาย

คณะกรรมการได้วินิจฉัยความเสียหายตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ในมาตรา 19 มาตรา 20 และมาตรา 21 ของพระราชบัญญัติฯ โดยพิจารณาจากข้อมูลอุตสาหกรรมภายในรวม 3 ราย คือ บริษัท เหล็กสยาม (2001) จำกัด บริษัท โรงงานเหล็กกรุงเทพฯ จำกัด และบริษัท อุตสาหกรรมเหล็กกล้าไทย จำกัด (มหาชน) โดยข้อมูลที่ใช้พิจารณาคือช่วงระยะเวลาตั้งแต่ปี 2542 – 2545

ทั้งนี้ได้ประเมินผลของการนำเข้าจากยูเครนและสาธารณรัฐอินโดนีเซียรวมกัน เนื่องจาก

1) ส่วนเหลืออมการหุ้มตลาดสินค้าเหล็กลวดคาร์บอนต่ำจากทั้ง 2 ประเทศดังกล่าวเกินกว่าร้อยละ 2 ของราคาส่งออก คือ อยู่ในระหว่างร้อยละ 9.11 – 27.46 ของราคาซี.ไอ.เอฟ และมีปริมาณการนำเข้าที่หุ้มตลาดจากทั้ง 2 ประเทศ เกินกว่าร้อยละ 3 ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมด ซึ่งเกินกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ

2) มีความเหมาะสมต่อสภาพการแข่งขันในระหว่างสินค้าทุ้มตลาดด้วยกันและในระหว่างสินค้าทุ้มตลาดกับสินค้าชนิดเดียวกันในตลาดภายในประเทศ เนื่องจากสามารถใช้งานทดแทนกันได้ และไม่มี ความแตกต่างด้านช่องทางการจัดจำหน่ายระหว่างสินค้าทุ้มตลาดและสินค้าชนิดเดียวกัน

การพิจารณาความเสียหายขั้นที่สุดปรากฏว่า มีความเสียหายอย่างสำคัญที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายในตามมาตรา 19(1) ดังนี้

6.2.1 ปริมาณของสินค้าทุ้มตลาดและผลของการทุ้มตลาดที่มีต่อราคาของสินค้าชนิดเดียวกันในตลาดภายในประเทศ

6.2.1.1 ปริมาณการนำเข้าสินค้าทุ้มตลาด

ปริมาณการนำเข้าสินค้าทุ้มตลาดจากประเทศยูเครนและสาธารณรัฐอินโดนีเซียรวมกันมีปริมาณเพิ่มขึ้นโดยตลอด จาก 30,956 ตันในปี 2542 เป็น 32,424 ตัน ในปี 2543 และเพิ่มเป็น 59,492 ตันในปี 2544 โดยเฉพาะปี 2545 มีการนำเข้าเพิ่มสูงขึ้นถึง 113,163 ตัน คิดเป็นร้อยละ 91.24 ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมด

6.2.1.2 ผลกระทบของการทุ้มตลาดที่มีต่อราคาของสินค้าชนิดเดียวกันในตลาดภายในประเทศ

การนำเข้าสินค้าทุ้มตลาดจากประเทศที่ถูกกล่าวหาทั้ง 2 ประเทศ ได้ก่อให้เกิดการตัดราคา การกดราคา และการยับยั้งการเพิ่มราคา โดยประเทศยูเครนมีการขายตัดราคาประมาณ 333 – 1,126 บาทต่อตัน สาธารณรัฐอินโดนีเซียขายตัดราคาประมาณ 520 – 522 บาทต่อตัน

6.2.2 ผลกระทบของการทุ้มตลาดนั้นที่มีต่ออุตสาหกรรมภายใน

ผลผลิต

อุตสาหกรรมภายในมีผลผลิตเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี 2542 – 2545 เนื่องจากตลาดภายในประเทศมีการขยายตัวและอุตสาหกรรมภายในต้องการลดต้นทุนคงที่ต่อหน่วยด้วย จึงต้องเพิ่มการผลิตเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด

การใช้กำลังการผลิต

อุตสาหกรรมภายในมีอัตราการใช้กำลังการผลิตเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 32.28 ในปี 2542 เป็นร้อยละ 58.52 ในปี 2545 ตามการเพิ่มขึ้นของผลผลิต

ส่วนแบ่งตลาด

อุตสาหกรรมภายในได้สูญเสียส่วนแบ่งตลาดให้กับสินค้าทุ้มตลาด โดยมีส่วนแบ่งตลาดลดลงจากร้อยละ 82.84 ในปี 2543 เหลือร้อยละ 81.05 ในปี 2544 และ ในปี 2545 เหลือเพียงร้อยละ 76.14

สินค้าคงคลัง

อุตสาหกรรมภายในมีสินค้าคงคลังลดลง เนื่องจากได้มีบางส่วนส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ

ยอดจำหน่าย

อุตสาหกรรมภายในมียอดจำหน่ายเพิ่มขึ้น เนื่องจากอุตสาหกรรมภายในสามารถขายสินค้าได้เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของอุปสงค์ในประเทศ แต่ปริมาณการขายที่เพิ่มขึ้นก็ยังน้อยกว่าการเพิ่มขึ้นของความต้องการใช้ในประเทศ

กำไร

อุตสาหกรรมภายในต้องประสบกับภาวะขาดทุนตลอดมาตั้งแต่ปี 2542 - 2545

ความสามารถในการผลิต

อุตสาหกรรมภายในมีความสามารถในการผลิตเพิ่มขึ้น เนื่องจากได้มีการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต สามารถลดส่วนสูญเสียที่เกิดจากการผลิตให้เหลือน้อยลง

ผลตอบแทนการลงทุน

อุตสาหกรรมภายในมีผลตอบแทนการลงทุนติดลบมาโดยตลอดตั้งแต่ปี 2542 ทั้งนี้เนื่องจากอุตสาหกรรมภายในไม่สามารถขายสินค้าในราคาที่ก่อให้เกิดกำไรได้

กระแสเงินสด

ในปี 2542 และ 2543 กระแสเงินสดของอุตสาหกรรมภายในติดลบสูงถึง 1,280 และ 1,506 ล้านบาท ตามลำดับ ในปี 2544 และในปี 2545 อุตสาหกรรมภายในมีกระแสเงินสดดีขึ้นเล็กน้อย

การจ้างงาน

พิจารณาจากจำนวนแรงงาน โดยอุตสาหกรรมภายในมีการจ้างแรงงานลดลงมาตลอดตั้งแต่ปี 2542 ซึ่งมีจำนวนแรงงาน 1,105 คน เหลือ 1,047 คน ในปี 2545

ค่าจ้างแรงงาน

อุตสาหกรรมภายในมีค่าจ้างแรงงานต่อชั่วโมงสูงขึ้นเล็กน้อย คือ จาก 80.48 บาท/ชั่วโมง ในปี 2542 เป็น 83.57 บาท/ชั่วโมงในปี 2543 ในปี 2544 เพิ่มขึ้นเป็น 87.93 บาท/ชั่วโมง และในปี 2545 เพิ่มขึ้นเป็น 91.44 บาท/ชั่วโมง

ผลกระทบต่อราคาสินค้าในประเทศ

ในช่วงระยะเวลาการไต่สวนการทุ่มตลาดราคาขายสินค้าเหล็กถาวรร้อนดําของอุตสาหกรรมภายในมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงไตรมาสที่ 2 และ 3 แต่ในไตรมาสที่ 4 ราคากลับมีแนวโน้มลดลง

อัตราการผลิตเด็บบิต

แม้อุตสาหกรรมภายในจะขายสินค้าได้เพิ่มขึ้น แต่เป็นการขายที่ไม่เกิดกำไร และมีอัตราการผลิตของปริมาณขายอยู่ในอัตราที่ต่ำกว่าอัตราการผลิตของปริมาณการใช้ในประเทศ

ความสามารถในการระดมทุนหรือการลงทุน

เนื่องจากอุตสาหกรรมภายในมีผลประกอบการขาดทุนมาตลอดตั้งแต่ปี 2542 โดยในปี 2545 มียอดขาดทุนสะสมสูงถึง 5,979 ล้านบาท ทำให้ไม่มีความสามารถในการระดมทุนหรือลงทุน

ความสัมพันธ์ของปริมาณการนำเข้าสินค้าหุ้มตลาดกับส่วนเหลือการตลาด

มีความสัมพันธ์ของปริมาณการนำเข้าสินค้าหุ้มตลาดกับส่วนเหลือการตลาด โดยมีการหุ้มตลาดจากประเทศยูเครนคิดเป็นร้อยละ 9.11 – 22.28 ของราคาส่งออกซี.ไอ.เอฟ. และจากสาธารณรัฐอินโดนีเซียคิดเป็นร้อยละ 27.46 ของราคาส่งออกซี.ไอ.เอฟ. ซึ่งการหุ้มตลาดจากทั้งสองประเทศดังกล่าว ส่งผลให้ในช่วงระยะเวลาการไต่สวนการหุ้มตลาดปริมาณการนำเข้าจากทั้งสองประเทศเพิ่มสูงขึ้นอย่างชัดเจนคิดเป็นร้อยละ 91.24 ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมด

6.2.3 การพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายใน

6.2.3.1 ปริมาณและราคาของสินค้านำเข้าที่มีได้ขายในราคาที่มีการหุ้มตลาด

เมื่อพิจารณาปริมาณและราคานำเข้าสินค้าชนิดเดียวกันจากประเทศผู้ส่งออกรายสำคัญอื่นๆ คือ สิงคโปร์ และมาเลเซียแล้วพบว่า ปริมาณการนำเข้าจากทั้งสองประเทศลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยในช่วงระยะเวลาการไต่สวนการหุ้มตลาดมีปริมาณการนำเข้ารวมกันเพียงร้อยละ 8.76 ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมด และมีราคาจำหน่ายอยู่ในระดับราคาที่สูงกว่าอุตสาหกรรมภายในประเทศมาโดยตลอด

6.2.3.2 ความต้องการใช้ภายในประเทศ

ปริมาณการใช้ภายในประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา จึงไม่ใช่ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายใน

จากการพิจารณาข้างต้นสรุปได้ว่า มีความเสียหายอย่างสำคัญที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายในตามมาตรา 19(1) โดยเกิดจากการนำเข้าสินค้าหุ้มตลาดจากสองประเทศดังกล่าว เนื่องจาก

1. ปริมาณนำเข้าสินค้าหุ้มตลาดจากประเทศที่ถูกกล่าวหาทั้ง 2 ประเทศเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2542 – 2545
2. มีผลกระทบต่อราคาของอุตสาหกรรมภายในโดยมีการขายต่ำกว่าราคา มีการกดราคาและการยับยั้งการขึ้นราคา

3. ด้านผลกระทบต่อสถานะของอุตสาหกรรมภายใน สินค้าหุ้มตลาดได้เข้ามาแย่งส่วนแบ่งตลาด ทำให้อุตสาหกรรมภายในมีส่วนแบ่งตลาดลดลง ประสบกับภาวะขาดทุนอย่างต่อเนื่อง ผลตอบแทนการลงทุนคิดลบ ไม่สามารถระดมทุนหรือลงทุนเพิ่มได้เป็นอุปสรรคต่อการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมภายใน การจ้างงานและความสามารถในการผลิตมีแนวโน้มลดลง

4. มีความสัมพันธ์ระหว่างการหุ้มตลาดและความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในตามมาตรา 21 โดยในช่วงปี 2542 - 2544 และช่วงระยะเวลาการได้ส่วนการหุ้มตลาด มีการนำเข้าสินค้าหุ้มตลาดจากทั้งสองประเทศในปริมาณที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีส่วนเหลือของการหุ้มตลาดในอัตราระหว่างร้อยละ 9.11 - 27.46 ของราคาส่งออกซี.ไอ.เอฟ. และเมื่อพิจารณาปัจจัยอื่นๆที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายใน ได้แก่ ปริมาณและราคาสินค้านำเข้าจากประเทศอื่น ๆ ที่ไม่ได้ขายในราคาหุ้มตลาด และความต้องการใช้ภายในประเทศแล้วพบว่า มิใช่ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในในเวลาเดียวกัน

7. คำวินิจฉัยขั้นที่สุดของคณะกรรมการพิจารณาการหุ้มตลาดและการอุดหนุน

เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2547 คณะกรรมการได้มีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดว่ามีการหุ้มตลาดและมีความเสียหายอย่างสำคัญที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายในตามมาตรา 19(1) แห่งพระราชบัญญัติฯ จริง แต่เมื่อได้พิจารณาถึงสถานการณ์การค้าเหล็กในตลาดโลกและภายในประเทศ ซึ่งมีความผันผวนมากทั้งปริมาณและราคา กล่าวคือ ราคาสินค้าเหล็กประเภทต่างๆ ในทุกภูมิภาคของโลกได้ปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปลายปี 2546 เพราะการขยายความต้องการใช้สินค้าเหล็กจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ทำให้ผู้ผลิตเหล็กทั่วโลกขยายการผลิตจนเกิดการขาดแคลนวัตถุดิบในการผลิต ส่งผลให้ราคาเหล็กปรับตัวสูงขึ้นมาก และปริมาณการค้าสินค้าเหล็กประเภทต่างๆ มีความผันผวนตามความต้องการของผู้ใช้ที่เกิดความวิตกกังวลกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก คณะกรรมการคำนึงถึงประโยชน์ของอุตสาหกรรมภายใน ผู้บริโภค และประโยชน์สาธารณะประกอบกันแล้ว เห็นว่าการเรียกเก็บอากรตอบโต้การหุ้มตลาดอาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยส่วนรวม จึงมีมติไม่กำหนดมาตรการเรียกเก็บอากรตอบโต้การหุ้มตลาดสินค้าเหล็กถลุงคาร์บอนต่ำ และให้ยุติการได้ส่วน

ประกาศ ณ วันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2547

(นายราเชนทร์ พจนสุนทร)
อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ